

ikke, at det er Husdyropdrætterne, der skal betale til det øvrige Samfund, men, som rigtigt er, at de ønsker en mindre Udgift fra Samfundets Side til dette Formaal. Men naar de derimod kommer til de Budgetter, som de har Interesse i at omtale paa den Maade, til Aldersrente og Arbejdsløshedskasser, begynder de at tale Hebraisk. Naa, det skal de selvfølgelig have Lov til, men jeg maa da ogsaa gøre opmærksom paa, at det er en ganske urigtig Sprogbrug, de dér benytter sig af.

Jeg vil endelig have Lov til at knytte nogle Bemærkninger til en Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Stauning fremkom med forleden Dag, da den efter min Opfattelse aabenbarer den Vrangforestilling om økonomiske Forhold, som raader indenfor Socialdemokratiet. Det ærede Medlem skildrede, hvorledes de Forslag, som den nuværende Regering havde fremsat, vilde forøge Arbejdsløsheden og vilde føre os længere og længere ud i Krisen. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere nogle faa Linier af, hvad det ærede Medlem udtalte. Efter at have skildret, hvorledes den nuværende Regering vil ned sætte Udgifterne, siger han: 60 Mill. Kr.s mindre Løn og social Ydelse maa nødvendigvis give formindsket Omsætning, formindsket Omsætning maa uvægerlig betyde formindsket Produktion, og formindsket Produktion plejer at betyde forøget Arbejdsløshed. Ja, hvis nu denne Teori var rigtig, at Nedsættelsen af Udgifter og Lønninger og sociale Udgifter betyder en økonomisk Tilbagegang i Produktion og Omsætning for Virksomhederne, saa maatte det modsatte vel ogsaa faa den modsatte Virkning, saa burde vi altsaa ikke gaa nedad, men hvis vi fordoblede disse Udgifter eller 3-doblede dem eller 10-doblede dem, vilde der rigtig komme Fart i Produktionen. Nej, de Herrer's Nationaløkonomi svarer til, at en Bygmester i Stedet for at begynde med at lægge Grunden vilde begynde med at mure Skorstenspiiben. Men vor Opfattelse — i hvert Fald min Opfattelse, og jeg tror, den deles i det væsentlige af mit Parti — er den, at det er ved Grunden, man skal begynde. Billigere Produktion betyder større Afsætning, større Omsætning; større Afsætning betyder større Produktion; større Produktion betyder mindre Arbejdsløshed og mere Fortjeneste, og mere Fortjeneste bringer igen større Forbrug. Det ærede Medlem og det ærede Parti begynder, som sagt, ved den gale Ende, ved Forbruget, og mener, at saa kommer det hele af sig selv. Hvis den Teori var rigtig, var det egentlig

en lykkelig Tid, vi lever i, for saa kunde vi blot dele ud af Pengene, vi kunde rejse ud i Landet og sige: Vil I have Penge, skal I skynde jer at bygge nye Huse, købe nye Klæder og Sko; det gælder blot om at faa Omsætning, det gælder om at forbruge, saa bliver der Produktion, og saa bliver vi velhavende! Men hvis vi her fra Rigsdagen vilde rejse ud i Landet og forkynde en saadan Lære, ved jeg dog ikke, hvad Folk vilde sige; hvis de da ikke kendte os, vilde de sikkert tro, at det var et Sindssygehospital, der var blevet affolket, og, hvis Beboere var rejst ud i Landet for at forkynde en saadan Lære. Det er jo en fuldkommen vrang nationaløkonomisk Lære, at man sætter Produktionen i Gang ved at forbruge saa meget som muligt og give saa mange Penge ud som muligt, og saa kommer alt det andet af sig selv. Nej, det er den anden Vej, vi skal; det er Produktionen, vi skal begynde med. Naar vi faar den i Gang, faar vi ogsaa nok en Mulighed for at bruge noget.

Til Slut ønsker jeg at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, som talte om Venstres Stilling forhen og nu, sammenlignede den Tale, jeg nu havde holdt, og den Stilling, jeg havde indtaget, med den Stilling, som Venstres tidligere Ordfører, Medlem af det andet høje Ting Hr. Thomas Larsen, havde indtaget, idet han havde udtalt, at Venstre vilde være med til at hjælpe overfor Arbejdsløshed, som var uforskyldt. Ja, men det har jeg ogsaa erklæret mig villig til, og det er de Lovforslag, som her ligger paa Tingets Bord, i Virkeligheden ogsaa Udtryk for; de vil hjælpe overfor den uforskyldte Arbejdsløshed, men de vil ikke være med til at opretholde en Tilstand af Arbejdsløshed, som — saa kan man sige, hvad man vil — ikke er helt uforskyldt. Hvis det ærede Medlem og hans Parti synes, at Sympatien overfor Arbejderklassen ude i den almindelige Befolkning er mindre end forhen, er jeg tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem har nogen Ret, men jeg vil ogsaa paastaa, at saa har han og hans Lige en ikke ringe Del af Skylden derfor, og denne Skyld bestaar for det første i den Fagforeningspolitik, de nu fører, som mange Gange er en Tyranniseringspolitik overfor dem, som de har Magten over, og dernæst i den Agitationspolitik, som vi nu har hørt baade fra det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og fra det ærede Medlem Hr. Stauning i de sidste Dage. Skønt der her paa Tingets Bord ligger et Forslag om Ydelse fra det offentlige Side af store Midler for at hjælpe paa Arbejdsløsheden, farer man frem mod